Tři dny pod tlakem

V rámci tří tematických dnů, které nám umožnila Základní škola Vladislava Vančury, jsme se společně s učiteli tělocviku vydali hledat adrenalinové dobrodružství. Adrenalinových sportů se zúčastnilo 36 žáků, kteří byli vybráni učiteli. Akce probíhaly 19. - 22. října včetně přespávačky z pátka na sobotu.

Na chvíli agentem (19. října)

První dobrodružství jsme vyhledali v Braníku, v areálu Mercuria Laser Game. Myslíte si, že jde o prolézání laserů jako v akčních filmech? Jste na omylu! Jedná se o laserovou střílečku.
Po příjezdu jsme se rozdělili do dvou skupin o osmnácti hráčích. Než jsme se stačili rozkoukat, už nás učitelé táhli do místnosti s vestami. Každá vesta měla své jméno podle známých postav z filmu a svítila podle barvy týmu. Na pokyn reproduktorů jsme vběhli do místnosti zahalené černočernou tmou. Jen na zdech se vyjímaly neonové malby. Všude na nás číhaly různé překážky a vyvýšeniny. Plížili jsem se ve stínech a snažili se sejmout nepřátele. Připadali jsme si jako v bondovce. Z ničeho nic nám záhadný hlas oznámil konec hry a všichni museli utéct ven z arény. Na agenty tajných služeb jsme si zahráli ještě dvakrát.

Pod palbou (20. října)

Druhé dobrodružství jsme našli v Radotíně pod názvem Paintball Praha. S malováním to však nesouvisí. S barvou však ano. Tvrdé kuličky z plastu jsou jí totiž plné. Měli jsme možnost si s nimi zastřílet v arénách různého typu. Na hřišti s letadly, s tanky a s protiminovými zákopy, ale i v klidné vesničce s autobusem a s auty.
Ráno bylo těsně nad nulou a mokro, ale to nás neodradilo. Učitelé nás proto informovali, ať si vezmeme pevnou a nepromokavou obuv. Ne každý ji ale doma má, proto většina žáků nedošla domů suchou nohou. Už při obhlížení terénu v aréně jsme se zmáčeli a ušpinili. A to byl teprve začátek! Vypadalo to tam jako na frontě první světové, kde vojáci bojovali o své holé životy. To my museli taky. Abychom přežili, museli jsme vyřadit členy druhé strany. Bojovali jsme o vlajku, museli jsme bránit vybraného člena našeho týmu. Zažili jsme i strach z terminátorů. I když v tomto případě měli strach spíš oni z nás.

Na plný plyn (21. října)

Poslední dobrodružství nás čekalo v Radotíně, v Kart Centru. Nepřišli jsme však prohrát všechny své peníze v kasinu, ale utratit je za jízdu na motokárách.
V teple autobusu jsme přijeli až na místo. Tam nás ale čekal jen chlad a betonová dráha. Sedli jsme si do místního bufetu a snažili jsme si zahřát studené ruce. Po chvíli dorazil majitel se zprávou, že si můžeme zajezdit na dráze pro dospělé, přestože jsme měli zarezervovanou dráhu pro děti. Po hlasitém potlesku jsme se konečně dočkali adrenalinu, na který jsme se tolik těšili. Sledovali jsme jedenáct závodníků, kteří se odhodlali vyrazit na dráhu jako první. Vypadalo to zábavně, ale zároveň nebezpečně. Když jsme přišli na řadu my, trochu jsme se začali obávat jízd do zatáček. Po začátku závodu se strach změnil v touhu vyhrát. Postupně jsme nabírali rychlost. Cítili jsme se jako závodníci Formule 1. Nic nás nemohlo zastavit v jízdě vpřed, snad až na pokyn ukončující závod. Lepší konec tematických dnů jsme si nemohli přát.

Ema Černá, Julie Sommerová, 8. C